

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative – Luksemburg) – UBS Europe SE, uprzednio UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin i inni

(Sprawa C-358/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 2004/39/WE – Artykuł 54 ust. 1 i 3 – Zakres obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej spoczywającego na krajowych organach nadzoru finansowego – Decyzja stwierdzająca utratę nieposzlakowanej opinii zawodowej – Przypadki objęte prawem karnym – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 47 i 48 – Prawo do obrony – Dostęp do akt)

(2018/C 408/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UBS Europe SE, uprzednio UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin i inni

przy udziale: DV, EU, Commission de surveillance du secteur financier (CSSF), Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Sentencja

Artykuł 54 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG należy interpretować w ten sposób, że:

- znajdujące się w ustępach 1 i 3 tego artykułu wyrażenie „przypadki objęte prawem karnym” nie obejmuje sytuacji, w której władze wyznaczone przez państwa członkowskie do wypełniania funkcji określonych tą dyrektywą przyjmują środek, taki jak środek rozpatrywany w postępowaniu głównym, polegający na zabronieniu danej osobie wykonywania w nadzorowanym przedsiębiorstwie funkcji zarządczych lub innych funkcji, których wykonywanie jest uzależnione od uzyskania zezwolenia, wraz z nakazem złożenia rezygnacji z wszystkich pełnionych przez nią funkcji w możliwie najkrótszym terminie, ze względu na to, że osoba ta nie spełnia już przewidzianych w art. 9 owej dyrektywy wymogów w zakresie nieposzlakowanej opinii zawodowej, który to środek należy do środków, jakie właściwe władze muszą przyjąć w ramach wykonywania kompetencji przyznanych im na podstawie przepisów tytułu II tej samej dyrektywy. Otóż rzeczonny przepis, przewidując, że w takich przypadkach można wyjątkowo odejść od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, dotyczy przekazania lub wykorzystania poufnych informacji do celów postępowań oraz sankcji, odpowiednio, prowadzonych lub nałożonych zgodnie z krajowym prawem karnym;

- przewidziany w ustępie 1 wskazanego artykułu obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej w związku z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej musi być zagwarantowany i stosowany w taki sposób, by dało się go pogodzić z poszanowaniem prawa do obrony. W konsekwencji w przypadku gdy właściwe władze powołują się na omawiany obowiązek w celu odmówienia udostępnienia informacji będących w ich posiadaniu, które to informacje nie znajdują się w aktach sprawy dotyczących osoby wobec której został wydany akt dla niej niekorzystny, do właściwego sądu krajowego należy zbadanie, czy informacje te mają bezpośredni związek z wysuniętymi przeciw tej osobie zarzutami, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej do sądu tego należy – przed podjęciem decyzji co do udostępnienia żądanych informacji – wyważenie interesu odnośnej osoby do dysponowania informacjami niezbędnymi do wykonywania w pełni jej prawa do obrony z interesami związanymi z utrzymaniem poufności informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

(¹) Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Francuska, IFP Énergies nouvelles

(Sprawa C-438/16 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – System pomocy wdrożony przez Francję – Nieograniczona gwarancja państwa, udzielona Institut français du pétrole (IFP) poprzez przyznanie mu statusu przedsiębiorstwa publicznego o charakterze przemysłowo-handlowym (EPIC) – Decyzja uznająca ten środek częściowo za niestanowiący pomocy państwa, a częściowo za stanowiący pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków – Pojęcie „systemu pomocy” – Domniemanie istnienia korzyści – Ciężar dowodu i standard dowodowy]

(2018/C 408/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i J. Bousin, pełnomocnicy), IFP Énergies nouvelles (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, avocats)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r., *Francja i IFP Énergies nouvelles/Komisja* (T-479/11 i T-157/12, EU:T:2016:320), zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność art. 1 ust. 3–5 oraz art. 2–12 decyzji Komisji 2012/26/UE z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 35/08 (ex NN 11/2008) przyznanej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa publicznego Institut français du pétrole.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 392 z 24.10.2016.